

Sygn. akt

III AUa 307/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **26 czerwca 2013 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Mirosław Szwagierczak
	Sędziowie:	SSA Janina Czyż (spr.) SSA Marta Pańczyk-Kujawska
	Protokolant	st.sekr.sądowy Małgorzata Leniar

po rozpoznaniu w dniu **26 czerwca 2013 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku **S. J.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w J.**

o ponowne ustalenie renty wojskowej

na skutek apelacji wnioskodawcy

od wyroku **Sądu Okręgowego w Rzeszowie**

z dnia **15 lutego 2013 r.** sygn. akt **IV U 630/12**

oddala apelację

Sygn. akt III AUa 307/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. decyzją z dnia 19 grudnia 2011 r. odmówił wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy powstałej w czasie pełnienia służby wojskowej i w związku z tą służbą.

Za podstawę wydania decyzji tej treści organ rentowy wskazał art. 114 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Wnioskodawca nie przedłożył bowiem nowych dowodów w sprawie mających wpływ na wydania decyzji odmownej z dnia 29 września 2006 r.

Główny Lekarz Orzecznik ZUS uznał, że przedłożone zaświadczenie w dniu 22.11.2011 r. o stanie zdrowia nie stanowi nowego dowodu mającego wpływ na stwierdzenie istnienia zdolności do pracy w czasie pełnienia służby wojskowej i w związku z tą służbą.

Od powyższej decyzji wnioskodawca wniósł odwołanie, w którym podniósł, że zaskarżona decyzja jest krzywdząca, gdyż w wojsku utracił zdrowie.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z tych samych przyczyn, które stanowiły podstawę wydania zaskarżonej decyzji i podniósł, że prawidłowość decyzji organu rentowego z dnia 7 maja 2007 r.

o odmowie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy powstały w czasie pełnienia służby wojskowej i w związku z tą służbą została potwierdzona wyrokiem Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 7.02.2009 r. sygn. akt IV U 842/08 oraz wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 14.10.2009 r. sygn. akt III AUa 724/09.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie postanowieniem z dnia 23 stycznia 2012 r. odrzucił odwołanie na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 kpc.

Na skutek zażalenia wnioskodawcy od zaskarżonego postanowienia Sąd Apelacyjny uchylił sprawę i przekazał do merytorycznego rozpoznania Sądowi Okręgowemu Sądowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie.

Sąd Apelacyjny zaprezentował pogląd, że sprawa winna zostać merytorycznie rozpoznana w kierunku, czy istnieją podstawy do wznowienia postępowania na zasadzie art. 114 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Sąd Apelacyjny wskazał, że przepis art. 199 § 1 pkt 2 kpc daje podstawę do odrzucenia odwołania tylko wówczas, gdy zostało ono wniesione od decyzji już wcześniej zaskarżonej odwołaniem, które zostało oddalone prawomocnym wyrokiem. Natomiast odwołanie od nowej decyzji organu rentowego podlega merytorycznemu rozpoznaniu zgodnie z zasadą przewidzianą w art. 83 ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

Rozpoznając odwołanie Sąd ustalił, że S. J. urodził się (...).

W okresie od 30.03.1966 do 28.11.1966 r. pełnił zasadniczą służbę wojskową. W okresie od 26.04.1962 do 7.07.1994 r. wnioskodawca był zatrudniony na podstawie umowy o pracę w (...)w U.. Pracował jako robotnik drogowy i betoniarz. W okresie zatrudnienia odbywał zasadniczą służbę wojskową od 30.03.1966 r. do 28.11.1966 r. Od dnia 8.07.1994 r. do dnia 28.02.2005 r. otrzymywał rentę z tytułu niezdolności do pracy, zaś od dnia 1.03.2005 r. otrzymuje emeryturę.

Po raz pierwszy (...)ubiegał się o przyznanie renty inwalidy wojskowego w 2006 r. Decyzją z dnia 7.05.2007 r. ZUS Oddział w J. odmówił przyznania świadczenia.

Po rozpoznaniu odwołania wnioskodawcy Sąd Okręgowy w Rzeszowie wyrokiem z dnia 6.02.2008 r. oddalił odwołanie zaś Sąd Apelacyjny w Rzeszowie po rozpoznaniu apelacji wnioskodawcy wyrokiem z dnia 10.04.2008 r. sygn. akt III AUa 302/08 uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Po ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Okręgowy w Rzeszowie oddalił odwołanie od zaskarżonej decyzji z dnia 7.05.2007 r., zaś Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, po rozpoznaniu apelacji S. J., wyrokiem z dnia 24.10.2009 r. oddalił apelację.

W ocenie Sądu wobec tego, że wydanie zaskarżonej decyzji nie zostało poprzedzone orzeczeniem lekarza orzecznika komisji lekarskiej organu rentowego, Sąd zwrócił akta organowi rentowemu.

Orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS i komisji lekarskiej wnioskodawca został uznany za całkowicie niezdolnego do pracy, przy czym niezdolność do pracy nie powstaje w związku ze służbą wojskową.

Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych neurologa i psychiatry, którzy nie uznali wnioskodawcy za niezdolnego do pracy w związku ze służbą wojskową.

W ocenie Sądu zarówno opinie biegłych jak również informacja (...)w M. z dnia 2.10.2012 r. odnośnie podstawy zwolnienia wnioskodawcy z dalszego odbywania służby wojskowej oraz fakt pozostawania wnioskodawcy w zatrudnieniu w wymiarze pełnego etatu od zakończenia służby wojskowej tj. od 29.11.1966 r. do 7.07.1994 r. pozwala na ustalenie, że odwołanie wnioskodawcy nie jest zasadne.

Sąd uznał bowiem, że skoro(...)orzeczeniem wojskowej komisji lekarskiej nie udowodnił, że jego niezdolność do pracy powstała w okresie odbywania służby wojskowej od 30.03.1966 r. do 28.11.1966 r., bądź w okresie 3 lat od odbywania służby, tym samym nie spełnił warunków określonych przepisem art. 35 ustawy z dnia 29.05.1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych do wykazania prawa do świadczenia o które się ubiegał.

W podstawie prawnej rozstrzygnięcia Sąd wskazał także przepis art. 477¹⁴ § 1 kpc.

Wyrok Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie z dnia 26 czerwca 2013 r. wnioskodawca zaskarżył apelacją do Sądu II instancji, w której generalnie zakwestionował zaskarżony wyrok jako krzywdzący i podniósł, że w czasie odbywania służby wojskowej jego stan zdrowia uległ pogorszeniu z powodu schorzenia kręgosłupa, słuchu i upośledzenia umysłowego.

Wnioskodawca przyznał również we wniesionej apelacji okoliczność, że nie posiada żadnej dokumentacji potwierdzającej te schorzenia, która zaginęła i uległa zniszczeniu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja wnioskodawcy jest nieuzasadniona i podlega oddaleniu.

Wbrew zarzutom apelacji zaskarżony wyrok odpowiada prawu, ale z innych przyczyn aniżeli te wskazane w uzasadnieniu.

Niesporne w sprawie jest, że prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 14.10.2009 r. została oddalona apelacja wnioskodawcy od wyroku Sądu Okręgowego w Rzeszowie oddalającego odwołanie od decyzji organu rentowego z dnia 7.05.2007 r. o odmowie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy powstałej w czasie pełnienia służby wojskowej i w związku z tą służbą.

Wnioskodawca ponowił wniosek o rentę wojskową. Do wniosku dołączył tylko zaświadczenie o stanie zdrowia z 22.11.2011 r.

Stosownie do art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych możliwe jest ponowne ustalenie prawa do renty (wznowienie postępowania) w sytuacji, w której po uprawomocnieniu się decyzji odmawiającej prawa do świadczenia przedłożone są nowe dowody lub ujawnione zostaną okoliczności istniejące przed jej wydaniem, a mające wpływ na prawo do świadczeń lub jego wysokości.

Interpretacja powyższej normy prawa wyraźnie wskazuje na możliwość dokonania ponownej oceny uprawnień przez organ rentowy czy odwoławczy w stanie gdy przedłożone zostaną nowe dowody lub zostaną ujawnione okoliczności istniejące przed wydaniem decyzji, a ujawnione dopiero po jej uprawomocnieniu się. Oznacza to, że te nowe dowody czy ujawnione okoliczności nie były znane organowi rentowemu w chwili wydawania przez niego decyzji oraz mają one wpływ na prawo do świadczenia czy jego wysokość. Ocena zasadności wniosku o ponowne ustalenie prawa do

świadczenia musi więc prowadzić do ustalenia zarówno dowodów czy też okoliczności posiadających przymiot nowości i ujawnionych dopiero po wydaniu uprzedniego wyroku sądowego.

Tego typu okoliczności czy też dowody nie zostały zaprezentowane przez wnioskodawcę.

Przedłożone przez wnioskodawcę zaświadczenie lekarskie z dnia 22.11.2011 r. było przedmiotem oceny przez Głównego Lekarza Orzecznika ZUS, który stwierdził brak nowych okoliczności mających wpływ na stwierdzenie istnienia niezdolności do pracy powstałej w czasie pełnienia służby wojskowej i w związku z tą służbą.

Sąd Apelacyjny podziela to stanowisko, gdyż wydane zaświadczenie wskazuje na schorzenia, które były już oceniane w postępowaniu sądowym w sprawie o rentę wojskową przez biegłych: psychiatrę, neurologa, otolaryngologa i okulistę.

Wnioskodawca sam przyznaje w apelacji, że nie dysponuje żadną dokumentacją medyczną co do jego stanu zdrowia wskazującą na związek ze służbą wojskową, która uległa zniszczeniu czy też zagubieniu.

Nadto wskazuje na te same schorzenia, które były przez niego wskazywane też w zaświadczeniu o stanie zdrowia z dnia 13.08.2006 r.

Słusznie zatem organ rentowy nie kierował wnioskodawcy na badania przez lekarza orzecznika ZUS, skoro nie zostały w sprawie przedłożone żadne nowe dowody czy też nowe okoliczności uzasadniające wznowienie postępowania.

Błędne jest w tym względzie stanowisko Sądu I instancji, który bez oceny przesłanek z art. 114 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS zwrócił sprawę organowi rentowemu celem przeprowadzenia badań lekarskich przez lekarza orzecznika ZUS.

Niemniej jednak z innych przyczyn niż wskazuje to Sąd I instancji, a mianowicie braku podstaw z art. 114 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS tak jak to wskazuje organ rentowy do ponownej oceny uprawnień do renty wojskowej wnioskodawcy jego odwołanie podlegało oddaleniu, a zatem ostatecznie wyrok Sądu I instancji odpowiada prawu.

Z wyżej przytoczonych względów brak jest podstaw faktycznych i prawnych do uwzględnienia apelacji wnioskodawcy, która podlega oddaleniu stosownie do art. 385 kpc.

(...):

1/(...),

2/(...).